

JAK SE NENAPÁLIT

Když kupujeme dřevěnou plovoucí podlahu

Je možné položit jako plovoucí také podlahu z masivu? Liší se pokládka dřevěné plovoucí podlahy od laminátové? A jak je to s podlahovým topením? Na tyto i další dotazy čtenářů odpovídá náš článek.

Jako plovoucí, tedy nespojené s podkladem, se obvykle pokládají vícevrstvé dřevěné podlahy, které se vyrábějí v tloušťkách do 15 mm. U podlah z masivního dřeva se obecně doporučuje lepení k podkladu nebo upevnění na rošty, aby se netvořily velké spáry. Dřevo má značnou sílu, před vynálezem dynamitu se dřevěné klíny používaly dokonce k trhání skal, a při plovoucím položení by se výrazněji projevil objemové změny. Na trhu proto není mnoho masivních podlah určených pro plovoucí položení - setkali jsme se např. s "plovoucí borovicí" o tloušťce 14 mm nebo s 15mm masivy z tvrdých dřevin (merbau, kempas, buk, dub, javor). Podstatně širší výběr se nabízí u vícevrstevných dřevěných podlah, které vyrábí celá řada zahraničních i jeden domácí výrobce v mnoha variantách povrchové dýhy. Liší se skladbou materiálu, tloušťkou dýhy, leckdy i přesností a kvalitou opracování. Nejlepší prevencí proti tomu, aby se zákazník napálil, je informovat se na dodavatelskou firmu, značku, kterou prodává, vyžádat si reference, v prodejně si prohlédnout kupovaný materiál, podívat se na něj ve větší ploše. Přestože cena vícevrstevných dřevěných podlah v poslední době poněkud klesla, stále jde o velkou investici a opatrnost se vyplácí. Nejlevnější podlahy s krájenou dýhou, rustikální kvality, stojí kolem 1000 Kč/m² (bez DPH), ceny podlah výběrové jakosti, s dýhou z exotických dřevin, šplhají nad 2000 Kč/m². Cenu ovlivňuje i povrchová úprava: lakované podlahy jsou levnější než olejované nebo voskované. Rozdíly mezi pokládáním laminátových a dřevěných plovoucích podlah nejsou nijak výrazné. Při instalaci jednotlivých řad na vazbu vyžaduje dřevo větší přesah (cca 50 cm, laminát 30 cm). Trochu se liší i nanášení lepidla: u dřeva ho musí být většina ve spodní drážce, aby nevyteklo na povrch a nevytvořilo na dýze tmavé skvrny. Poslední novinku u vícevrstevných dřevěných podlah představuje spoj bez lepení, "suchý zámek". U laminátových podlah se tato technologie ujala velice rychle a prodej bleskově stoupá, ale dřevěné podlahy tento vývoj zřejmě nebudou zcela kopírovat. Vyrobit dřevěnou podlahu se suchým zámkem je podstatně dražší než lepenou - středová vrstva nemůže být z měkkých dřevin, a to zvyšuje cenu oproti dřevěné podlaze s lepeným spojem cca o 400 Kč na metr čtvereční (u laminátů je rozdíl mezi cenou lamel s lepeným spojem a se suchým zámkem cca 200 Kč na metr čtvereční). Dalším důvodem k domněnce, že lepené spoje u dřevěných podlah přetrvávají, se možnost renovace a opravy této podlahy bez výměny lamel. Opravit poškozený laminát je velmi náročné, a tak se uplatní snadná rozebíratelnost lamel se suchým zámkem. Z různých typů dřevěných vícevrstevných podlah se suchý zámek asi nejvíce rozšíří u podlah s tenkou povrchovou dýhou (0,6 mm). Tyto podlahy jdou vcelku dobře na odbyt, protože jsou za zajímavou cenu, nabízejí se v širokém výběru dřevin a mají i velice kvalitní povrchovou úpravu (například jedenáct vrstev speciálního laku oproti pěti vrstvám, které se používají na vícevrstvé podlahy s několikanásobně silnější nášlapnou vrstvou). Některé typy mají integrovanou podložku tlumící kročejový hluk. Nevýhodou tenké dýhy je, že se může prorazit, a proto zde přijde ke slovu suchý zámek umožňující snadnou výměnu poškozené lamely.

Dobrý prodejce by však neměl doporučovat podlahu s tenkou dýhou za každou cenu. Vždy záleží na zatížení prostoru, kde má podlahu sloužit. Například v kuchyni, ve vstupní hale je lepší zvolit odolnější povrch. Výsledná kombinace typů podlah by měla maximálně šetřit kapsu zákazníka a přitom být dimenzována na konkrétní podmínky. Lidé se často ptají, jestli se dřevěná podlahu hodí i do kuchyně. Je to možná varianta, musí se však počítat s tím, že v kuchyni hrozí jak pády těžkých nebo špičatých předmětů, tak "vodní havárie". Řešením může být i kombinace dřeva a dlažby, která se kromě kuchyni uplatní třeba i kolem krbu. Spojení obstará nejlépe dřevěný masivní profil, eventuálně hliníkový (jiné materiály přechodových či vyrovnávacích profilů se v praxi moc neosvědčily).

Ožehavým tématem u dřevěných podlah jsou záruky. Na rozdíl od laminátů neexistuje žádná jednotná evropská norma, a tak není zřejmé, na co se vlastně vztahují mnohaleté záruky poskytované výrobcem. Zákazník by si proto měl vyžádat technické parametry podlahy, z nichž se dozví například maximální výškový přesah, dovolenou šířku spár, dočte se, jak má vypadat kvalita dýhy výběr, natur či rustikální. Dřevo je živý materiál, v rozdílných podmínkách se chová různě, zraje i barva, odolnost povrchu závisí na zatížení podlahy, proto je záruční doba podlahy veličinou nepřilíš průhlednou. Na závěr ještě několik slov k podlahovému topení. Laminát je snese bez problémů, u dřeva je však výběr trochu omezený. Na podlahové topení se nehodí buk, jasan a částečně ani javor v selském provedení. Informaci o vhodnosti podlahy pro podlahové topení výrobci uvádějí. Pro lepší prostup tepla je lepší podlahu celoplošně lepit. Zatím se pod dřevěné a laminátové podlahy používá vodní podlahové topení, v poslední době se však objevují názory, že pokrok v regulaci umožňuje využít i elektrické podlahové topení, které vykazuje rovnoměrnější rozložení teploty v podlahovině než vodní. Ještě scházejí zkušenosti, ale rozbíhá se praktické testování, takže se možná dočkáme nových překvapení.

